

ŞİDDET - BAĞIMLILIK İLİŞKİSİ*

Şiddet, sadece savaşlarla birlikte anıldığı günleri geride bırakarak gündelik hayatta sık karşılaştığımız ve sık karşılaştıkça daha da kayıtsızlaştığımız bir konu haline gelmiştir. Dünya üzerinde pek çok kurum ve kuruluş şiddete ve kayıtsızlığa çareler aramaktadır.

Dünya Sağlık Örgütü şiddeti; kişinin bilinçli olarak, kendisine, başkasına, bir gruba veya bir topluluğa karşı, yaralama, ölüm, psikolojik zarar, gelişme geriliği ya da yok-sunlukla sonuçlanan ya da sonuçlanma olasılığı yüksek olan, tehdit ederek veya ger-çekten, fiziksel zorlama ya da güç kullanılması, olarak tanımlamaktadır.

Bu yazımızda şiddetin çeşitlerine dikkat çekecek, “masumiyet algılarına” ve yanlış anlamalara, şiddet ile bağımlılık ilişkisine değineceğiz.

Şiddeti daha öz bir şekilde, “insana bedensel veya ruhsal açıdan zarar verebilecek bi-reysel veya toplumsal her türden güç ve baskı uygulamak” şeklinde de tanımlayabili-riz. Tanımlamaların sıhhati, eski deyimle “efradına cami, ağıyarına mani” olduğunda, şiddet gibi bir fenomenin “masumiyet algısı” içinde değerlendirilmesine engel olma-mız, yaptırımların da toplum vicdanına uygun olması sağlanabilir.

Şiddet türleri, Sözlü Şiddet, Fiziksel Şiddet, Aile İçi şiddet, Cinsel Şiddet, Ekonomik Şiddet, Toplumsal İlişkileri Sınırlayıcı Şiddet olarak belirlenebilir. Her biri ile ilgili masumiyet algısı oluşmuş ise de ikisi üzerinde durmamız elzemdir.

Aile içi şiddet konusunda masumiyet algısına örnek, “erkektir, döver de söver de” anlayışıdır. Cins ayrımının insanlar arası üstünlük sağlamadığı anlayışı yerleştirilmeden aile içi şiddet önlenemez. Son dönemlerde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve bazı STK’lar aileye iliş-kin seminer vb. etkinliklerine erkeklerin katılımını sağlayamadığından, etkinlikleri etkisiz kalmaktadır. Yapılacak iş, erkekleri bu etkinliklere katmak olmalıdır. Bu kapsamda Bakanlığa önerdiğimiz, “Evlilik Öncesi Zorunlu/Sertifikalı Eğitimler”e evlilik adaylarının birlikte katıl-malarını ve sertifikalandırılmalarını sağlayarak nikâh masasına oturmalarına izin vermek ola-caktır.

Cinsel Şiddet konusunda “masumiyet algısı” ise “dişi köpek kuyruğunu sallamasa...” veya “erkeğin elinin kiri” gibi yakıştırmalardır. Toplum içinde erkek egemen anlayışın eseri olan bu tür söylemler, cinsel şiddetin azaltılmasında önemli açmazlarımızdır.

Şiddet, karşılıklı sevgi paylaşımını, yani mutluluğu ortadan kaldırır. Korku ve intikam hissini üretir. Çoğunlukla içki ve bağımlılık yapıcı madde kullanan şiddet uygulayıcıları bir süre son-ra şiddet görenlerin de şiddet uygulayıcılarına dönüşmesine neden olur. Eve sarhoş olarak gelen babanın anneye ve kendisine şiddet uyguladığını gören çocuk, maalesef bir süre sonra içki veya madde kullanmaya başlar ve şiddet gören halden şiddet uygulayan hale gelir.

* YEŞİLAY Dergisi, Ağustos 2012 Başyazısı

Değerli Yeşilay Dostları,

Bağımlılığın büyük bir kısmının, bağımlılık yapıcı maddeler hakkındaki masumiyet algısından ileri geldiğini biliyoruz. ‘Tiryakilik’ ve ‘alışkanlık’ kavramlarının sigaraya, ‘sıkıntıları unutturma’nın alkol ve uyuşturucuya, ‘ottur, zararı yoktur’un esrara, ‘geleceği kurtarma’nın şans oyunları/kumara yönelten masumane kavramlar/deyişler olduğunu ve bağımlılığa meşruiyet kazandırmaya yönelttiğini biliyoruz.

Şiddetin de halk arasında bazı deyişlerle masumiyet algısıyla zırhlandığına tanık oluyoruz. Aile içi şiddete örnek olarak çocuklar için, “akşama baban gelen de önüne atam men seni” deyişi, kadınlar için ise, “sırtından sopasını, karnından sıpasını eksik etme-me” deyişi de çok önemlidir.

Şiddette masumiyet algısı ile bağımlılıklarda masumiyet algısının, aile içi şiddet gören ve parçalanmış aile çocuklarının bağımlılıklara duçar olduğu bilinen bir gerçek. Henüz temyiz kudretini tam olarak kazanamamış çocuk ve gençlerin, aile içi şiddete ve sevgisizliğe maruz kalan kadınların kurtarıcı olarak sunulan maddelere olan bağımlılıklarına bir sistem sorunu olarak bakmadan, şiddet ve bağımlılıklarla mücadeleyi topyekun mücadele olarak algılamadan, bir sabiden bir bağımlı çıkararı sistemi sorgulamadan, şiddetin ve bağımlılıkların önüne geçemeyiz.

Gerçekten de, 120 bin kişinin bir yılda sigaraya bağlı hastalıklardan öldüğü, erkek nüfusunun yarısının, kadın nüfusunun %21’inin sigara, toplam nüfusun %20’sinin alkol bağımlısı olduğu, günde 23 milyon paket sigaranın satılarak insanlık düşmanlarının beslendiği Türkiye’den ve Türkiye’nin siyasi, sosyal ve hukuk sisteminden söz ediyoruz.

Şaka yapmıyoruz;

Gelmiş geçmiş tüm partilerin ve iktidarların bağımlılıkla ilgili değil başlık, kelime dahi içermeyen programlarından bahsediyoruz.

Kurumlar arasında herhangi bir işbirliği kurulamayan idareden söz ediyoruz.

Trafik kazalarında alkollü sürücülerin dahlinden habersiz, alkollü ölümlerin çetelesini tutamayan idareden söz ediyoruz.

Okullarının, spor kulüplerinin isimlerini alkol, kumar ve uyuşturucu markası olarak belirleyen, alkollü, kumarı eğitime, sağlığa, spora sponsor yaparak özendiren “aymaz bürokrasi”den söz ediyoruz.

Ve yineleyerek soruyoruz:

- Bir sabiden bir katil, bir bağımlı yetiştiren sistemi sorgulamadan, günün ve geleceğin en büyük felaketi bağımlılıklarla nasıl mücadele edeceksiniz?

- Şiddeti toplumun eyleminden çıkarmak için hangi planlarınız var?
- Dünyanın tüm finans sektörüyle ilişkili insanlık düşmanı bağımlılık üreticiler karşısında savunmasız ve herhangi bir cezai ve hukuki ehliyeti olmayan çocuklarımıza bağımlılıklarla ilgili neler öğretiyorsunuz?
- Eğitim ve sporla alkolü ve kumarı bir araya getirerek geleceğimize karşı bir ihanetin içinde olduğunuzu söylememize rağmen farklı inanç ve düşüncenizi neden paylaşmıyorsunuz?
- İçimiz, yüreğimiz 11-12 yaşındaki çocukların bağımlılık tedavileriyle dağlanırken, karnındaki bebeklerine sigara-alkol içiren annelerin geleceğimizi torpillediklerine hala almayacak mısınız??
- İmaline izin vermediğiniz alkolsüz (siz de biliyor ve göz yumuyorsunuz ki alkollü) biranın ithaline nasıl izin veriyorsunuz? Sahi siz insanların başına felaket için mi getirildiniz?

O halde “Yeşilay Felaketten Önce”

Sevgili Dostlar,

Bir STK sorumlusu daha ne yazabilir?

Gelin, gönüllerimizi ve gönüllülüklerimizi birleştirme ve insanlık düşmanlarına ve dahi yerli aymazlarına karşı mücadelenin önemini kavrayarak, hiç olmazsa hiç başlamayanlara gerçekleri anlatalım. Babalarının, annelerinin, aymaz bürokrasinin yanlışlıklarını anlatalım.

Şiddeti normalleştirenlerin gençlerimizin ve çocuklarımızın zihinlerini kirletmelerine izin vermeyeceğiz. Bunun yolunun da onları, şiddet içeren çizgi filmlerin, günün her saati yayımlandığı televizyonların ve kendilerini şiddetin aktörleri olarak hissettikleri oyunlarla saatlerini harcadıkları bilgisayarların başından kaldırarak, onlara spor, eğlence, eğitim üçgeninde sağlıklı alternatifler sunarak yapacağız. Bu bağlamda gerçekleştirilen her organizasyonu destekliyor, kampanyalara imkânımız ölçüsünde katılıyoruz.

Çünkü biliyoruz ki; bu organizasyonların olması gerektiği şekilde yapılmaması halinde, bu boşluğu şans oyunları sponsorluğunda yapılan spor müsabakaları ya da içki firmaları sponsorluğundaki festivaller doldurmakta, sporu, eğlenceyi ve bürokrasiyi kendi amaçlarına alet etmektedirler.

Sağlıklı, iz'an ve insafly günler dileklerle...

Av. Muharrem Balcı
Türkiye Yeşilay Cemiyeti Genel Başkanı

